

verschillende bestuursvergaderingen zijn besteed.

Als we de activiteiten van onze kring gedurende de 25-jaren van zijn bestaan bekijken, mogen we zeggen dat er een goed begin is gemaakt, maar dat er nog jarenlang veel werk te doen zal blijven, waarvoor de medewerking en steun van velen nodig blijft. Voor de hulp en medewerking, in de afgelopen 25 jaar ontvangen, willen wij een hartelijk dankwoord richten aan het Gemeentebestuur en de Raad van Gemert, evenals aan zoveel anderen, die op de een of andere manier hun sympathie en onmisbare steun hebben gegeven en nog geven. Mogen deze blijven voortduren.

Aan het slot van dit overzicht zou ik de lezer nog attent willen maken op een opmerking, door de heer W.J.Vos gemaakt in zijn jaarverslag over 1964, welke opmerking ook nu nog overweging verdient. Hij zegt daar namelijk, dat het aantal leden zo ongeveer constant blijft, zo rond de tachtig, maar dat ook onze vereniging niet is kunnen ontkomen aan de gevolgen van de stormachtige, moderne tijd. De belangstelling is er wel, maar de kostbare tijd ontbreekt vaak zowel aan bestuursleden als aan gewone leden. Het gevolg is dat de vergaderingen slecht worden bezocht en het bestuur minder kan ondernemen dan het zou willen. Meer manifestaties naar buiten zouden waarschijnlijk meer belangstelling wekken. Misschien kunnen we er dit jaar een begin mee maken. We roepen daartoe alle medewerking in.

M.H.J. Pennings.
Secretaris.

WAT IS HEEMKUNDE ?

Een vreemde titel voor een bijdrage in een jubileumnummer van een Heemkundekring, die al vijftwintig jaar de heemkunde beoefend heeft.

Toch niet zo vreemd als men op het eerste oog zou denken. Hoelang is men al bezig, om een definitie te zoeken voor Volkskunde? Nooit komt men tot een bevredigende omschrijving, omdat men iets wil be"palen", wat niet aan perken te binden is. Heemkunde - dat is volkskunde betrekking hebbend op het eigen

wetengebied - is de meest omvattende wetenschap die er bestaat: alle uitingen van de mens in zijn eigen aard bestuderen. Dat gaat dus wel verder dan het verzamelen van oude rommel!

Het is onmogelijk om alle vormen van heemkunde-beoefening te gaan opnoemen; ieder kent er verscheidene: archeologie, dialect, gezegden, verhalen, liederen, ambachten, klederdrachten, gebruiken in het dagelijks leven, gebruiksvoorwerpen, historische feitelijkheden, merkwaardige personen, planten en dieren, kortom ..... alles, wat een rol speelt of speelde in het leven.

Zowel in het heden als in het verleden. Als we de heemkundigen zien strijden voor het behoud van het oude, is dat alleen, omdat dit het eerst bescherming nodig heeft en niet, omdat vroeger alles beter was. Een heemkundige moet een realist zijn, hij moet in het heden staan. Heemkunde moet niet muf zijn. Het is niet voor niets, dat men tijdens de jaarlijkse heemkundige werkkampen van Brabants Heem ook excursies maakt naar moderne bedrijven.

Het bestuderen van de voorbije tijd vormt wel een belangrijk deel van de activiteiten van de heemkundigen, de band met het verleden moet men aanhouden, omdat men anders de normale ontwikkeling van de mens in zijn omgeving belemmert.

Is het misschien daarom, dat de heemkunde bij iedereen weerklank vindt, omdat in de tegenwoordige tijd het gevaar bestaat, dat de natuurlijke evolutie geweld wordt aangedaan?

Hieruit volgt, dat de heemkunde ieders belangstelling kan krijgen: niet alleen van hen, die er door leeftijd of beroep "bovenop" zitten, maar van allen, die bewust leven in de werkelijkheid.

Bij het onderwijs moet de term "werkelijkheids-onderwijs" bestaan. Deze wordt in verband gebracht met de heemkunde: het leren meeleven in de eigen wereld, het leren kennen en waarderen van datgene, wat mooi en echt is, het leren liefhebben van het waardevolle in alles. Beginnen in eigen omgeving, zoals elk mensenkind van nature al doet.

Ware heemkunde geeft een levensstijl. Voor psychologen en technici, voor geschiedvorsers en musici, voor taalkundigen en kunstminnenden, voor ieder is de heemkunde een interessante (bij)wetenschap.

En tenslotte is de heemkunde voor zeer velen een nuttige

en voldoeninggevende hobby.

Heemkunde maakt - en niemand zal dit bestrijden - heemkunde maakt het leven rijker.

Arnhem, april 1966.

M.A. van der Wijst.

Heemvrienden,

Sinds kort voorzitter van de heemkundekring van Gemert, valt mij de eer te beurt bij het 25-jarig bestaan van onze vereniging in dit jubileumnummer even stil te staan. Het is een eer die mijns inziens veeleer zou zijn toegekomen aan mijn helaas overleden voorganger, die door de duur van zijn functie tevens het eerste lustrum zou zijn ingegaan.

Vele leden, waarlijk pioniers op heemkundig gebied en wier liefde voor Gemert zeer groot was, zijn sinds de oprichting van de heemkundekring, van ons heengegaan. Sommigen werden gedwongen uit hoofde van hun beroep elders hun woonplaats te zoeken, met achterlating van dorp en bewoners waaraan zij zó gehecht waren, dat in hun hart een onmiskkenbare aanhankelijkheid bewaard bleef.

Het blad "Gemerts Heem", waarin de periodieke artikelen grotendeels door oud-Gemertenaren verzorgd worden is hiervan een duidelijk bewijs.

Onze vereniging heeft, zoals vele andere verenigingen, haar voor- en tegenspoed gekend. Tijdens de bezettingsjaren werden, krachtens een verbodsbepaling, de activiteiten tijdelijk stopgezet, om eerst weer in 1956 uit deze "sluimerende" periode te ontwaken. Sindsdien is het ledenaantal vrij constant gebleven, waaruit blijkt dat onder een bepaald deel van de Gemertse bevolking een grote aanhankelijkheid leeft en dat een behoefte aan eigen heembeleving in sterke mate aanwezig is.

Deze belangstelling en sympathie rechtvaardigt een feestavond op deze herdenkingsdag, van goed Gemerts kaliber; een feestavond die sfeer en karakter van eigen streek zal moeten uitdragen. Het huidig bestuur heeft de overtuiging hieraan te